

швидкість видиху (ПОШ, %), максимальна об'ємна швидкість видиху на рівні 25, 50, та 75 % (МОШ25, МОШ50, МОШ75). Ступінь вентиляційної недостатності та тип порушень визначали за класифікацією, запропонованою Р.Ф. Клементом і співавт. (1986).

За допомогою комплексу "ReoCom" комплектації НТЦ "ХАІ-Медіком" за методикою W. Kubisek (1966) в модифікації Ю.Т. Пушкаря (1977) здійснювали оцінку показників гемодинаміки: частота серцевих скорочень (ЧСС, за 1 хв.), систолічний артеріальний тиск (АТ сист., мм рт. ст.), діастолічний артеріальний тиск (АТ діаст., мм рт. ст.), середній динамічний тиск (АТ сер., мм рт. ст.), загальний периферичний опір судин (ЗПОС, дин \times cm^{-5} \times с), ударний індекс (УІ, $\text{мл}/\text{m}^2$), серцевий індекс (СІ, $\text{л}/\text{хв} \times \text{m}^2$). Тип кровообігу визначали за класифікацією, запропонованою Г.І. Сидоренко (1994) [4].

Статистична обробка результатів проведена за допомогою електронних таблиць Excel с використанням t-критерію Ст'юдента [6].

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Інфільтративний туберкульоз легень зустрічався з однаковою частотою в обох групах – у 50 пацієнтів (62,5 %) I групи та у 18 пацієнтів (60,0 %) II групи. Проте, серед пацієнтів I групи достовірно частіше, ніж у пацієнтів II групи, було діагностовано дисемінований туберкульоз: 23 (28,8 %) проти 4 (13,3 %), відповідно; ($P < 0,05$).

Аналізуючи типи кровообігу, встановлено, що серед пацієнтів I групи гіпокінетичний тип спостерігався достовірно частіше, ніж у пацієнтів II групи (у 60 пацієнтів (75,0 %) проти 13 (43,3 %) – II групи ($P < 0,05$). Гіперкінетичний тип достовірно частіше мав місце серед пацієнтів II групи (у 10 пацієнтів (33,3 %) проти 13 пацієнтів (16,3 %); ($P < 0,05$). Еукінетичний тип достовірно частіше мав місце серед пацієнтів II групи (у 7 пацієнтів (23,4 %) проти 7 (8,7 %); ($P < 0,05$).

При дослідженні типів кровообігу у хворих на ВДТБ в залежності від клінічної форми, встановлено, що гіпокінетичний тип кровообігу спостерігався при інфільтративному розповсюдженню та дисемінованому туберкульозі: у 37 (46,2 %) і 23 (28,8 %), відповідно, пацієнтів I групи та у 9 (30,0 %) і 4 (13,3 %), відповідно - II групи. Гіперкінетичний тип мав місце при обмеженому інфільтративному туберкульозі у 13 пацієнтів (16,3 %) I групи та у пацієнтів II групи при обмеженому інфільтративному туберкульозі у 9 (30,0 %) і при вогнищевому – у 1 (3,4 %). Еукінетичний тип діагностовано серед пацієнтів обох груп з вогнищевим туберкульозом: у 7 (8,7 %) – I групи та у 7 (23,3 %) – II групи.

Для з'ясування причини зниження резервів міокарда були співставлені показники гемодинаміки у хворих на ВДТБ з рівнем інтоксикації і активності запального процесу та розповсюдженістю туберкульозу. Було встановлено, що у пацієнтів усіх груп зі зростанням рівня інтоксикації і активності запального процесу та розповсюдженості туберкульозу в легенях спостерігалось достовірно зниження показників гемодинаміки з переважанням гіпокінетичного типу кровообігу. У хворих при вогнище-

вому туберкульозі переважав еукінетичний тип та при інфільтративному обмеженому – гіперкінетичний тип. Слід відзначити, що у пацієнтів I групи інтоксикація і активність запального процесу при інфільтративному розповсюдженню та дисемінованому процесах були більш виразними, ніж при таких процесах у пацієнтів II групи.

Залежність показників гемодинаміки з рівнем інтоксикації, розповсюдженістю туберкульозного процесу та наявністю вентиляційних порушень підтвердило проведення кореляційного аналізу. Так, у пацієнтів I групи при дисемінованому туберкульозі визначалась пряма достовірна залежність від лейкоцитарного індексу інтоксикації таких показників, як серцевий індекс ($\gamma = 0,385$, $P < 0,1$), ударний індекс ($\gamma = 0,510$, $P < 0,01$), загальний периферичний опір ($\gamma = 0,402$, $P < 0,1$) та зворотна – частота серцевих скорочень ($\gamma = -0,469$, $P < 0,01$). При інфільтративному розповсюдженню туберкульозу визначалась пряма достовірна залежність від лейкоцитарного індексу інтоксикації таких показників, як серцевий індекс ($\gamma = 0,363$, $P < 0,1$) і частота серцевих скорочень ($\gamma = 0,482$, $P < 0,01$) та зворотна - ударний індекс ($\gamma = -0,436$, $P < 0,01$) і загальний периферичний опір ($\gamma = -0,324$, $P < 0,1$). При інфільтративному обмеженому туберкульозі визначалась пряма достовірна залежність від лейкоцитарного індексу інтоксикації лише таких показників, як серцевий індекс ($\gamma = 0,338$, $P < 0,01$) і частота серцевих скорочень ($\gamma = 0,301$, $P < 0,01$). При вогнищевому туберкульозі сильна пряма кореляція від лейкоцитарного індексу інтоксикації визначалась лише частота серцевих скорочень ($\gamma = 0,714$, $P < 0,01$) та зворотна - ударний індекс ($\gamma = -0,475$, $P < 0,01$).

ВИСНОВКИ

1. У хворих на ВДТБ гіпокінетичний тип кровообігу зумовлений розповсюдженістю специфічного процесу, рівнем інтоксикації, що має кардіотоксичну дію туберкульозної інфекції на серцево-судинну систему, а також наявністю порушень ФЗД.

2. При обмеженому туберкульозі легень та нормальній бронхіальній прохідності переважними типами кровообігу були гіперкінетичний та еукінетичний, що вказувало на компенсаторну реакцію організму на підвищене навантаження на серцево-судинну систему.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андреев В.М. Отношение вентиляция / кровотоков у больных с хронической сердечной и легочной недостаточностью / Андреев В.М., Козлов В.П., Латыпов А.Г. – Казан. мед. журн. – 2002. - Т. 83, № 3. – С. 236.

2. Афонин Д.Н. Особенности центральной и периферической гемодинамики при полиорганом туберкулезе / Д.Н. Афонин, Т.Н. Иванова. – Пробл. туберкулеза. – 2002. - № 2. – С. 15-17.

3. Брунова А.В. Состояние центральной гемодинамики у больных с остерорпрогрессирующими и распространенными формами туберкулеза лёгких / А.В. Брунова, А. Эрешов. – Пробл. туберкулеза. – 2002. - № 2. - С. 13- 14.

4. Сидоренко Г.И. Инструментальные методы исследования в кардиологии / Под ред. Г.И. Сидоренко. – Мн.: Бел. НИИ кардиологии, 1994. – 272 с.

5. Островский В.К. Патогенетические механизмы и лечение острых гнойно-деструктивных заболеваний легких / Островский В.К. – Ульяновск, 1999.

6. Ланач С.Н. Статистические методы в медико-биологичес-

